

КОЙ Е

Леонардо да Винчи

Книгопис

КОЙ Е Леонардо да Винчи

КОЙ Е Леонардо да Винчи

Текст
Роберта Едуардс

Илюстрации
Тру Кели

Книгопис
София, 2015

Кой е Леонардо да Винчи?

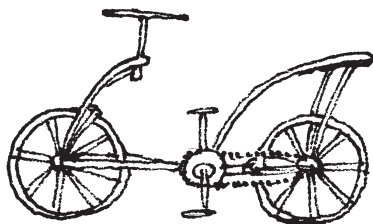
Много хора са талантиливи, но Леонардо да Винчи е гениален.

Той живял в епохата на Ренесанса, заобиколен от изключително надарени личности, но се откроявал от тях.

Леонардо рисувал по-добре от всеки друг. Една от неговите творби – „Мона Лиза“ – е най-известната картина в света. Занимавал се с наука и искал да разгадае тайните на природата. Прочул се и с инженерните си изобретения.

Начертал модел на велосипед триста години преди създаването му.

Бил великолепен атлет и добър музикант. Свирел на лира да брачо – вид седемструнна цигулка. Леонардо бил и хубавец. Винаги когато съвременниците му го описват, споменават красивата му външност.

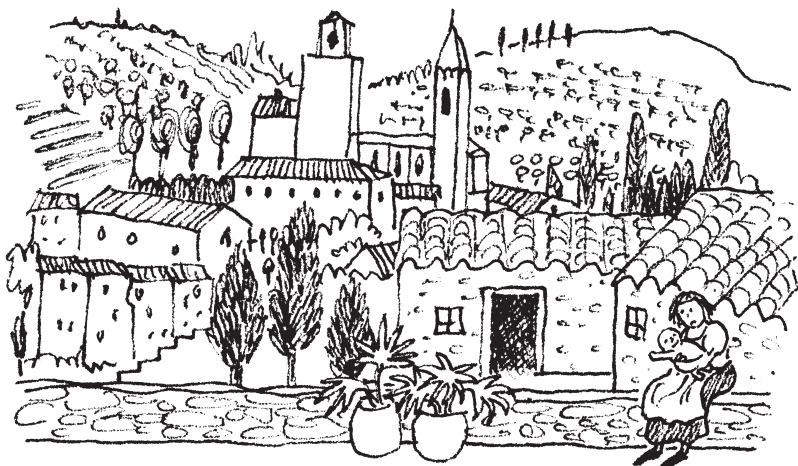
„Искам да сътворявам чудеса“ – казвал Леонардо. Често обаче се провалял. С очарованието си печелел

доверието на другите, но самият той бил недоверчив. Не създал семейство и останал самотник. Дори в продължение на шестнадесет години нямал постоянно жилище.

Според собственото си мерило Леонардо се смятал за неудачник. Никога не успял да постигне целите си. Най-големите му творчески начинания останали недовършени. Но пък това, което е постигнал през шестдесет и седем годишния си живот, и досега е показател за човешко съвършенство. Едва ли друг творец е успял да постигне повече.

Глава 1

Нежеланото дете

На 14 април 1452 година в италианското градче Винчи се родило момче. Баща му Сер Пиеро бил заможен нотариус. Майка му Катерина била селска девойка, чието фамилно име не се знае и до днес. Нарекли го Леонардо, а уточнението в кой град е роден станало част от името му – Леонардо да Винчи.

Баща му не пожелал да се ожени за майката на Леонардо и го оставил да живее при нея. Преместил се във Флоренция и създад друго семейство с по-заможна съпруга. Катерина също не желала незаконния си син. Тя се грижила за него една-две години и после също създавала свое семейство.

А какво станало с малкия Леонардо?

Баща му Сер Пиеро го пратил при своите родители. Бабата и дядото на Леонардо били много възрастни, но все пак взели при себе си малкото момче. Осигурили му подслон, храна и облекло, но не можели да му дадат нищо повече. Никой не се интересувал от Леонардо с изключение на чичо му Франческо – земеделски

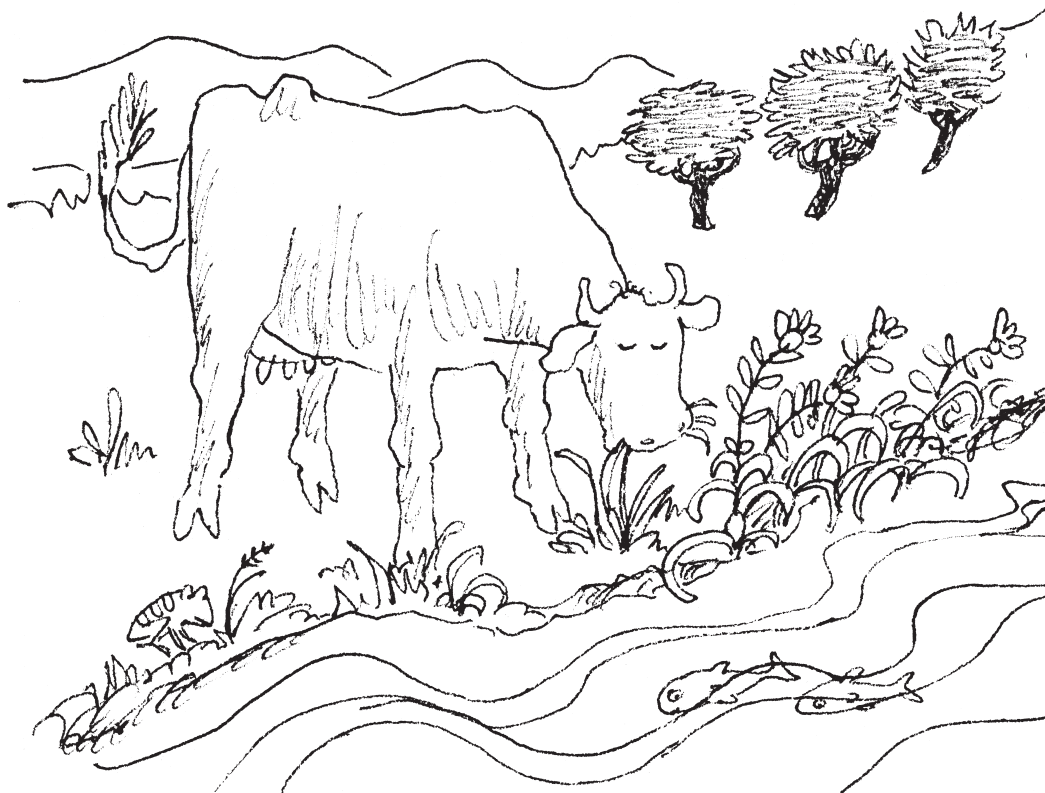

стопанин, който обичал красивите околности на Винчи. Често Франческо обикалял заедно с Леонардо из покритите с маслинови гори хълмове над града.

Оттогава у Леонардо се зародила любовта към природата. Той съзерцавал в захлас заоблените очертания на планините, сребристите листа на маслиновите дървета, полета на птиците и меката слънчева светлина.

Където и да идел, Леонардо носел със себе си листове и рисувал всичко, което го интересувало – растения, патици в реката, цветя, пче-

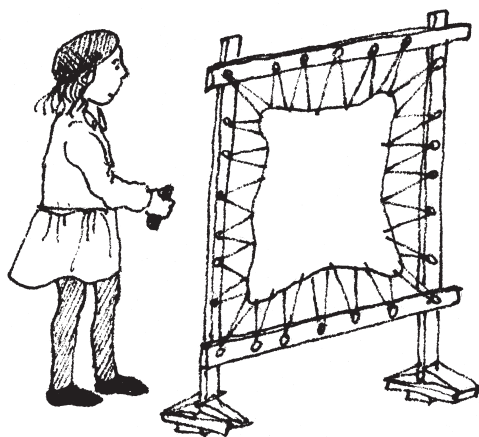

ли, крави. Хартията струвала скъпо по онова време, но за щастие, заможният му баща редовно я осигурявал.

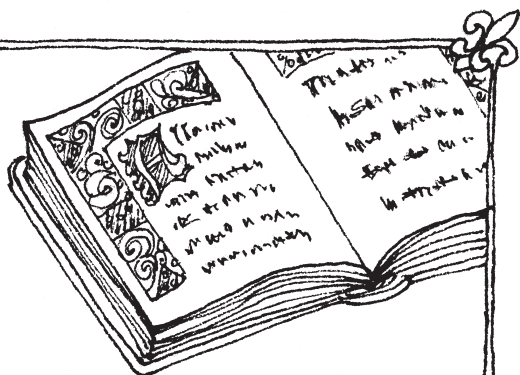
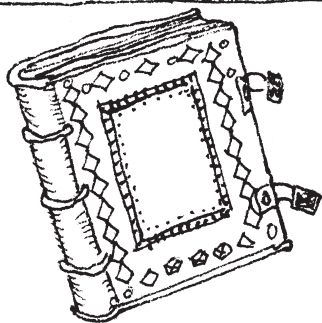

Пергамент и хартия

ПЕРГАМЕНТЪТ СЕ ПРАВЕЛ ОТ КОЖАТА НА ЖИВОТНИ – ОВЦЕ, ТЕЛЕТА ИЛИ КОЗИ. КОЖИТЕ СЕ ОБРАБОТВАЛИ, ДОКАТО СТАНАТ СЪВСЕМ ГЛАДКИ. ПЕРГАМЕНТЪТ БИЛ МНОГО ПО-ЗДРАВ ОТ ХАРТИЯТА, НО И МНОГО ПО-СКЪП. ЦЕННИТЕ ДРЕВНИ

КНИГИ И БИБЛИЯТА БИЛИ ПИСАНИ И ПРЕПИСВАНИ НА РЪКА ВЪРХУ ПЕРГАМЕНТ. В ДНЕСНО ВРЕМЕ ПЕРГАМЕНТЪТ ВЕЧЕ ПОЧТИ НЕ СЕ ИЗПОЛЗВА.

ХАРТИЯТА ЗА ПЪРВИ ПЪТ БИЛА ИЗПОЛЗВАНА В КИТАЙ ПРЕДИ ПОЧТИ ДВЕ ХИЛЯДИ ГОДИНИ. КИТАЙЦИТЕ Я ПОЛУЧИЛИ СЛЕД ПРЕРЕБОТКА НА КОРАТА ОТ ЧЕРНИЧЕВО ДЪРВО. ДЪРВЕСНАТА

Черничево дърво

КОРА СЕ НАПОЯВАЛА С ВОДА И СЕ НАЧУКВАЛА, ДОКАТО СЕ РАЗПАДНЕ НА ВЛАКНА. СЛЕД ТОВА ВЛАКНАТА СЕ НАТРОШАВАЛИ И СМАЧКВАЛИ. ПОЛУЧЕНАТА ВТЕЧЕНА СМЕС СЕ ИЗЛИВАЛА В МАТРИЦА, НАПРАВЕНА ОТ ПРЪСТ. СЛЕД КАТО ИЗСЪХНЕЛА В МАТРИЦАТА, СМЕСТА ВЕЧЕ ПРЕДСТАВЛЯВАЛА ЛИСТ ХАРТИЯ. ПРОИЗВОДСТВОТО НА ХАРТИЯ В ЕВРОПА БИЛО ПРЕНЕСЕНО ОТ МАВРИТЕ, ДОШЛИ ОТ СЕВЕРНА АФРИКА. ПЪРВАТА ФАБРИКА ЗА ХАРТИЯ БИЛА ОТКРИТА В ИСПАНИЯ ОКОЛО 1150 ГОДИНА. И ДНЕС ХАРТИЯТА СЕ ПРОИЗВЕЖДА ГЛАВНО ОТ ДЪРВЕСИНА.

Още от малък Леонардо проявил невероятната си дарба на художник. Рисунките сякаш се изливали от ръцете му върху хартията. Зайчетата и птичките от картинките му изглеждали като живи.

Леонардо се възхищавал от красотата на природата, но опознал и опасностите, които тя крие. Когато бил само на четири години, ужасен ураган преминал през родния му край. Стихията разрушила къщи и стопански постройки. Много хора загинали. Когато пък бил на десет години, река Арно наводнила Флоренция. Тези две бедствия останали в съзнанието на момчето. Неслучайно бушуващата вода присъства в много от картините и рисунките на Леонардо.

Водата има огромна унищожителна сила, но е и извор на живот за хората, животните и растенията. Леонардо искал да разгадае и животворната, и разрушителната мощ на водата и да намери начин да я обуздае.

Бащата на Леонардо осъзнал дарбата на сина си дори само като видял някои от рисунките му. Сер Пиеро знаел, че синът му има ограничен избор за бъдещето си. Тъй като бил незаконно родено дете, Леонардо не можел да посещава университет и нямало как да стане доктор, адвокат или нотариус като баща си. Но пък можел да се занимава с рисуване. По онова време хората на изкуството се ползвали с голямо уважение. Сер Пиеро завел сина си във Флоренция и го уредил да живее и работи при известния художник Андреа дел Верокио. С това свое решение бащата предначертал съдбата на Леонардо и променил живота му завинаги.

